

רשות ההגבלים העסקיים

החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988

בדבר מתן פטור מאישור הסדר כובל

הסכם בין קרסו מוטורס לבין מוסך רכב אומגה חדרה

1. פתח דבר

ביום 23 בנובמבר 2010 הוגשה בקשה למתן פטור לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן - "החוק"), לכבילות הנילוות למיזוג בין קרסו מוטורס בע"מ (להלן - "קרסו") לבין מוסך רכב אומגה חדרה (1991) בע"מ (להלן - "אומגה").

לאחר שבחנתי את ההסדר ואת הכבילות המצויות בו, כמו גם את השפעתם האפשרית על התחרות בשוק הרלוונטי, ולאחר שנועצתי בוועדה לפטורים ולמיזוגים, שוכנעתי כי הכבילות אינן פוגעות פגיעה של ממש בתחרות בשוק, כי עיקרו של ההסדר אינו בהפחתת התחרות או במניעתה וכי אין בו כבילות שאינן נחוצות למימוש עיקרו. לפיכך, מצאתי כי ההסדר ראוי לפטור לפי סעיף 14 לחוק, בשל הנימוקים שיפורטו להלן.

2. ההסכם

2.1 הצדדים להסכם

קרסו הינה חברה פרטית בשליטת משפחת קרסו, העוסקת (בין בעצמה ובין באמצעות חברות-בנות שבשליטתה) ביבוא, הפצה ומכירה של כלי רכב מסוג "רנו" ו"ניסאן"; ביבוא, הפצה ובמכירה של חלקי חילוף לכלי רכב מסוג "רנו" ו"ניסאן"; וכן בליסינג תפעולי ומימוני של כלי רכב, מכירת כלי רכב משומשים, אספקת שירותי אחזקת רכב ובשירותי מימון.

אומגה הינה חברה פרטית בבעלות משותפת של בנימין אובר וגיל אלישע. אומגה עוסקת במכירת כלי רכב חדשים ובמתן שירותי מוסך לרכב. כיום אומגה הינו מוסך מורשה וסוכנות מכירות של קרסו ושל סובארו.

2.2 ההסכם והכבילות

ההסכם נשוא הליך זה נילוות לעסקת מיזוג שאושרה על ידי¹, במסגרתה רכשה קרסו 50% מהון המניות המונפק והנפרע של אומגה. בהסכם כלולות אופציות, המקנות (בחלוף כ-60 חודשים) לקרסו את הזכות לרכוש ולמר אובר את הזכות למכור את יתרת המניות של אומגה.

ההסכם כולל תניות אי תחרות, לפיהן מר אובר מתחייב כי ימנע מלהתחרות בקרסו לתקופת השותפות ול-4 שנים מיום שיפחת חלקו מ-20% או מהזכות למנות דירקטור (להלן - "מועד

¹ מיזוג 8333; אישור מיום 15 בדצמבר 2010.

הרכישה"), וכן כל זמן שיש בין מר אובר לבין אומגה יחסי עובד-מעביד, ולמשך שנתיים מיום שיסתיימו יחסים אלה.

התניות בתוקף ביחס למתן שירותי מוסך למותגי קרסו, וככל שבמועד הרכישה תעסוק אומגה במתן שירותים גם למותגי סובארו, תחול תניית אי התחרות אף על מתן שירותים למותגים אלה.

3. השפעת ההסכם על התחרות

התחייבותו של מר אובר שלא להתחרות בפעילות הנמכרת, הינה תניה הנלוות תדיר להסכמי מיזוג. הרציונל של מתן פטור להסדר אי תחרות כגון זה מצוי באינטרס הלגיטימי של הצדדים להבטיח שהעסקה לא תרוקן מתוכן על-ידי תחרות מאוחרת מצדו של המוכר, וכי התמורה תגלם את מלוא שוויו של הממכר.

את התחייבותו של מר אובר שלא להתחרות כל זמן שיש בינו לבין אומגה יחסי עובד-מעביד, ושנתיים מיום סיום העסקתו, מקובל לראות כפרק זמן הראוי לפטור (השווה: כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג לכבילות נלוות למיזוגים), התשס"ט – 2009).

בנסיבות כאן, שוכנעתי כי תניות אי התחרות, כמתואר לעיל, הינן סבירות בנסיבות העניין.

4. סוף דבר

לאחר שנועצתי בוועדה לפטורים ומיזוגים, ראיתי לנכון להשתמש בסמכות הנתונה לי בסעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים ולהעניק את הפטור המבוקש.

בהתאם לסעיף 15(א) לחוק ההגבלים העסקיים נתונה החלטתי זו לערר בפני בית הדין להגבלים עסקיים על ידי איגוד עסקי, ארגון צרכנים או כל אדם העלול להיפגע מההסדר הכולל עליו ניתן הפטור.

רונית קן

הממונה על ההגבלים העסקיים

ירושלים, כ"א טבת תשע"א

28 דצמבר 2010